

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **V. V.**, proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. 5508/2005-OPPK-Rk zo dňa 22. novembra 2005, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 4/2006-44 zo dňa 24. apríla 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 4/2006-44 zo dňa 24. apríla 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 5508/2005-OPPK-Rk zo dňa 22. novembra 2005, ktorým žalovaný odmietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. 5/soc./2005-05655-6/Má zo dňa 26. septembra 2005 o nevyhovení žiadosti žalobcu a nepriznaní príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky motorového vozidla podľa ustanovení zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 195/1998 Z.z.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v medziach žaloby dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov správne zistili, že príjem žalobcu za rok 2004 presiahol dvojnásobok sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu a preto postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcovi požadovaný peňažný príspevok nepriznali. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že žalobca nesprávne za dvojnásobok životného minima považoval sumu 16.060,-Sk, pričom dvojnásobok sumy životného minima bola podľa zákona suma 9.460,-Sk (v prípade 1 plnoletej fyzickej osoby – 4.730,-Sk). Krajský súd konštatoval, že žalobca nesplnil zákonné podmienky pre priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a preto preskúmaným správnym rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona. Z uvedeného dôvodu krajský súd žalobu žalobcu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní úspech, ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie a žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Odôvodnil ho tým, že životné minimum v rozhodnom čase bolo 4.730,-Sk a neoddeliteľný príspevok pre ďalšiu posudzovanú osobu v sume 3.300,-Sk, teda dvojnásobok je 16.060,-Sk. Žalobca trval na tom, že takto stanovený dvojnásobok životného minima nepresahuje jeho príjem a príjem jeho manželky ako ďalšej posudzovanej osoby, ako to má na zreteli ustanovenie § 3 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. č. 601/2003 Z.z.). Vyjadril názor, že z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o životné minimum a príspevok, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou životného minima a je teda potrebné ho posudzovať spoločne.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Vyjadril názor, že žalobca si účelovo vyložil ustanovenie § 64 ods. 10 v spojení s § 58 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. a to najmä ich odkazy č. 36 a 41aa, ktoré odkazujú na § 2 písm. a/ a § 3 zák. č. 601/2003 Z.z. Uviedol, že žalobca si v súlade s § 64 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. v spojení s § 2 písm. a/ zák. č. 601/2003 Z.z. stanovil životné minimum v sume 4.730,-Sk, avšak v rozpore s § 64 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. rozšíril odkaz aj o § 2 písm. b/ zák. č. 601/2003 Z.z., na základe čoho svoju manželku pripojil ako ďalšiu posudzovanú osobu, ktorej sa má poskytnúť suma životného minima 3.300,-Sk. Konštatoval, že takto žalobca dospel k nesprávnemu záveru, že suma jeho životného minima a spoločne posudzovanej osoby sa

mala vypočítať zo sumy 4.730,-Sk a 3.300,-Sk, pričom dvojnásobok súm životného minima je 16.060,-Sk. Žalovaný zdôraznil, že z § 58 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. jednoznačne vyplýva, že príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím sa vypočíta zo súčtu jeho príjmu a príjmu osôb, ktorých príjem sa spoločne posudzuje (pričom odkazuje na § 3 zák. č. 601/2003 Z.z.), no u žalobcu bol vypočítaný mesačný príjem v sume 12.373,-Sk, čo je viac ako stanovil zákon č. 195/1998 Z.z. v § 64 ods. 1, čo bola suma 9.460,-Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach žaloby a v rozsahu odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým žalobcovi nebol priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky motorového vozidla, pretože nebola splnená podmienka stanovená v § 64 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z., keďže čistý mesačný príjem žalobcu za kalendárny rok 2004 bol 12.373,-Sk, čo je viac ako dvojnásobok sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu, pričom životné minimum v danom období bolo 4.730,-Sk.

Podľa § 64 ods. 1 zák. č. 195/1998 Z.z. občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je podľa posudku vydaného podľa § 57 ods. 1 a 2 odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené výdavky

a) na diétne stravovanie,

b) súvisiace

1. s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia,

2. so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla,

3. so starostlivosťou o psa so špeciálnym výcvikom.

Podľa § 64 ods. 6 zák. č. 195/1998 Z.z. peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla možno poskytnúť občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je podľa § 17 odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a ktorý

a) je vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla alebo

b) nie je vlastníkom alebo držiteľom osobného motorového vozidla, ale jeho prepravu zabezpečuje fyzická osoba, ktorá nemá oprávnenie na vykonávanie prepravy.

Podľa § 64 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. **peňažný príspevok na zvýšené výdavky sa neposkytuje, ak príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím presiahol dvojnásobok sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu ustanoveného osobitným predpisom (pozn. č. 36 odkazuje na § 2 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z.).**

Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 601/2003 Z.z. **za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 4.730-Sk mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu.**

Podľa § 64 ods. 11 zák. č. 195/1998 Z.z. na výpočet príjmu sa vzťahuje § 58 ods. 10. Ustanovenie § 58 ods. 13 sa na účely peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov použije primerane a na zisťovanie príjmu sa vzťahuje § 58 ods. 14.

Podľa § 58 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. **príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím na účely peňažného príspevku na osobnú asistenciu sa vypočíta zo súčtu príjmu občana a príjmov osôb, ktorých príjmy sa spoločne posudzujú 41aa) tak, že sa tento súčet vydolí počtom osôb, ktorých príjmy sa spoločne posudzujú.**

Poznámka č. 41aa) odkazuje na ustanovenie § 3 zákona č. 601/2003 Z.z., v zmysle ktorého **na zistenie príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima sa započítavajú**

a) u posudzovanej fyzickej osoby jej príjem a príjem jej manžela,

b) u rodičov s nezaopatreným dieťaťom príjmy týchto rodičov a príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s nimi v domácnosti,

c) u rodičov, ktorí sú sami nezaopatrené deti, ich príjmy a príjmy, ktoré na ne poberá iná fyzická osoba,

d) u nezaopatreného dieťaťa jeho príjem a príjem jeho rodičov, ak s ním žijú v domácnosti; ak toto dieťa žije v domácnosti len s jedným rodičom, s inou fyzickou osobou alebo samostatne, príjem dieťaťa, príjem rodiča a príjem, ktorý na dieťa poberá iná fyzická osoba,

e) u zaopatreného nepľnoletého dieťaťa jeho príjem.

Z podkladov súdneho spisu ako aj z administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu bolo zistené, že na základe posudku Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave č. 2005/05655 zo dňa 20. septembra 2005 ako aj posudku žalovaného č. 4598/2005/OPČ zo dňa 12. januára 2006 sa žalobca považuje za občana s ťažkým zdravotným postihnutím, pretože miera jeho funkčnej poruchy je 50%. Z posudkov vyplýva, že žalobcovi bol navrhnutý peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s prevádzkou osobného motorového vozidla. Medzi účastníkmi ostala spornou skutočnosť, či žalobca spĺňa aj ďalšiu zákonnú podmienku pre priznanie peňažného príspevku a to, či jeho mesačný príjem určený podľa § 58 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z. v spojení s § 3 zákona č. 601/2003 Z.z. neprevyšuje dvojnásobok sumy životného minima pre pľnoletú fyzickú osobu, ktorá bola podľa § 2 písm. a/ zák. č. 601/2003 Z.z. v rozhodnom období stanovená vo výške 4.730-Sk mesačne, ak ide o jednu pľnoletú fyzickú osobu.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že celkový príjem žalobcu za rok 2004 bol 102.389,-Sk a príjem jeho manželky bol 194.568,-Sk. Za rok 2004 bol teda celkový príjem manželov 296.957,-Sk a priemerný mesačný príjem žalobcu predstavoval sumu 12.373,-Sk (296.957,-Sk : 12 mesiacov : 2 osoby). Životné minimum pre pľnoletú fyzickú osobu stanovené osobitným predpisom, ktorým je § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z.z., bolo v rozhodnej dobe 4.730,-Sk a dvojnásobok sumy životného minima predstavuje suma 9.460,-Sk. Je teda zrejmé, že žalobca nesplnil zákonnú podmienku pre priznanie peňažného príspevku v zmysle § 64 ods. 10 zák. č. 195/1998 Z.z., pretože jeho priemerný mesačný príjem za rok 2004 bol vyšší ako dvojnásobok životného minima pre jednu pľnoletú fyzickú osobu. Tu treba zdôrazniť, že zákonodarca mal na účely peňažného príspevku na mysli sumu životného minima len pre 1 pľnoletú fyzickú osobu určenú podľa § 2 písm. a/ zák. č. 601/2003 Z.z. a nie sumu určenú, ak ide o ďalšiu posudzovanú osobu v zmysle § 2 písm. b/ zák. č. 601/2003 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, ktorý žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, ktorý aj náležitým spôsobom odôvodnil. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ustanovením § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca nebol v tomto konaní úspešný a žalovaný si náhradu trov neuplatnil (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2009

Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová